

မြေသာ

အချစ်ရပ်ဝန်းတည်ရာ

"အချစ်ရပ်ဝန်းတည်ရာ"

ဤဝတ္ထုသည် ငယ်ရွယ်သူ မိန်းကလေးများအား အသိပေးစေချင်သကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းကလေးများ အတွက်လည်း သတိထားစေချင်သော ဆန္ဒဖြင့် ရည်ရွယ်ပါသည်။

သက်ဆိုင်သူ ဇွန်ဖြူအတွက် စစ်မှန်သော အချစ်ရပ်ဝန်းတည်ရာ၌ သာ မွေးပျံ့သော မေတ္တာပန်းကလေးများ ဖြင့် ဘဝလမ်း အေးချမ်းသာယာဖြောင့်ဖြူး နိုင်ပါစေ။

'ဘာကို လိုအပ်နေသလဲဟင်...မ'

'ဘာရယ်'

ကြားလိုက်သော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သောကြောင့် ထပ်မံ
၍ မေးလိုက်သောအခါ သူက ကားစတီယာတိုင်မှာ လက်တင်ပြီး မေး
စေ့ကို မှေးတင်လိုက်ရင်းက...

'ကိုယ်ပြောတာ ရှင်းပါတယ် မရယ်၊ မအတွက် ဘာတွေလိုအပ်သလဲ
ဟင်၊ ကိုယ်...မကို ကူညီချင်တယ်၊ လိုအပ်တာကို ဖြည့်ဆည်း ပေးချင်တ
ယ်'

'အော်'

နှုတ်ခမ်းကို တွန့်ကွေးကာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ထို့နောက်ခေါင်းကို
လေးတွဲတွဲ ခါယမ်းလိုက်ရင်းက...

'အပွင့်တွေလည်း ကြွေ၊ အရွက်တွေလည်း ကြွေနေပြီဖြစ်တဲ့
သစ်ခြောက်ပင် အသေကို ဘာတွေများ ထပ်ဖြည့်ဆည်းချင်ရတာလဲဟင်
,

'အို...မရယ်'

သူ့ နှုတ်ဖျားမှ တီးတိုးညည်းသံကို ကြားရသောအခါ ဇွန်ဖြူ ရင်ထဲမှ
မာနလေး ခေါင်းပြုလာခဲ့သည် ။ သူ့ အသနားကိုမခံယူချင်။ ထို့ကြောင့်
မျက်နှာကို ဆတ်ခနဲပင့်ပြီး ရယ်မောလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် ခြောက်က
ပ်၍ အသက်မပါသော ရယ်မောသံများ သာ ဖြစ်၏။

'ကဗျာတွေ သိပ်ဖတ်တော့ လူကလဲ ကဗျာဆန်ချင် လာပြီထင်ပါရဲ့ ၊
ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး ၊ စိတ်ကူးယဉ်ရမယ့်အရွယ်မဟုတ်တော့ ငြိမ်ငြိမ်
လေးထိုင်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ရမှာ ထက် စကားတွေထဲမှာ ကဗျာသံ စိတ်
ကူးယဉ်ဟန်လေးတွေက လွှမ်းချင်ချင် ဖြစ်နေတာ ထင်ပါရဲ့ '

ရုတ်တရက် ကားရပ်သွားသည် ။ ထိုအခါမှ မိမိလည်း ပတ်ဝန်းကျင်
ကို သတိထားမိပြီး အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ မြို့ပြင်ရောက်နေမှန်း
သိလိုက်၏။ ရွှေဝါရောင် မှ ညှပ်ဝင်းနေသော စပါးခင်းကြီးနှင့် ဟိုဒီပြေး
လွှားနေသော ပျံလွှားငှက်ကလေးများက ဇွန်ဖြူ၏ အသိတရားကို ပုတ်
နှိုးလိုက်သည် ။

'ဟင်...ဘယ်ကိုသွားမှာ လဲ'

'မသိဘူး မနဲ့ ကားလျှောက်မောင်းရင်း စကားပြောမယ်ဆိုပြီး ဓာတ်
ဆီတော့ အပြည့်ထည့်လာတာပဲ မှော်ဘီသွားတဲ့ လမ်းပဲ ...မ ပြီးတော့
နွားနို့ ဝင်သောက်ကြတာပေါ့၊ ဒီမှာ က နွားနို့စစ်စစ် ရတယ်'

'ဒီဘက်ကို ခဏခဏ ရောက်တယ်လား'

'အင်း တစ်ခါတလေ အားရင်ပျင်းရင် ဒီလိုပဲတစ်ယောက်တည်း
ကားမောင်းရင်း လာတတ်တယ်၊ နွားနို့နဲ့ လာသောက်တယ်'

'ဪ'

စည်းစိမ်ရှိသူတွေ ငွေကြေးချမ်းသာသူတွေ အတွက်တော့ပျင်းလို့ တ
စ်ယောက်တည်း ထွက် လာပြီး ဓာတ်ဆီအကုန်ခံ အချိန်ကုန်ခံပြီး လာ
သောက်ရတယ်လို့ ရန်ကုန်မြို့မှာ နွားနို့သိပ်ရှားနေသလားဟု မဆီမဆို
င် တွေးလိုက်မိသည် ။

'မ...'

'အင်'

ရုတ်တရက် ရင်ထဲ လှုပ်ခတ်သွား၏။ မပြောင်းလဲသောအခေါ်အဝေါ်လေးများက သူ့စိတ်ကို ပြန်လည် နှိပ်ကွပ်ကာ လှုပ်ခတ်စေနိုင်သည် ။ 'ကို' တဲ့ 'မ' တဲ့ အချစ်မှ ဖူးပွင့်လာသော ချစ်စနိုးအခေါ်အဝေါ်လေးများကို ယနေ့တိုင် သူ ရင်ထဲမှာ ရှိနေဆဲလား'

'တမ်းလေ တမ်းလေ၊ လွမ်းမပြေတည့်၊ သရေပြည့်ဝ၊ ကြည့်တိုင်းလှလျက်...'

သူ့အား လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ သူ့နှုတ်ဖျားမှ ရွတ်ဆိုလက်စလေး ရပ်သွားပြီး မိမိအား ပြုံးကြည့်နေသည် ။ တဒင်္ဂလေး ကြည်နူးစွာ ပြုံးလိုက်ရင်း...

'ဆက်ဆိုလေ'

'မရတော့ဘူး...ကြားဘူးနားဝရှိတာလေးကို ရွတ်ကြည့်တာ၊ မကဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် လှနေတာပဲ'

'ထင်လို့ ပါ...ဒါမှ မဟုတ် စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီက ရင်ထဲမှာ တောက်လောင်နေတဲ့ မီးဟာ အများကြီးပဲ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးထဲမှာ ရှစ်ပါးလောက်သော လောင်မီးတွေ တဟုန်းဟုန်း တောက်လို့ လေ'

'မရယ်...မတို့ က ကုန်းပေါ်က မျက်ရည်ကျတဲ့ လူပဲ မြင်ကြတယ်၊ ပင်လယ်ထဲမှာ မျက်ရည်ကျတဲ့ လူတော့ မမြင်ကြဘူးနော်'

ကြင်နာစွာ ညီးညူသံကို ထပ်မံ ကြားရပြန်သော ခဏတွင် စောစောကကဲ့သို့ မာနစိတ်ကလေး ပြန်လည် နိုးထ လာပြီး ထပ်မံ လိမ်ညှာရန် ကြိုးစားလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် သူ၏ အကြည့်စူးများ အောက်တွင် မိမိ

၏ မာနစိတ်များကား အလိုလို ဝပ်စင်းသွားခဲ့သည်။ ။

ယခုမှ ဝပ်စင်းသွားသော မာနများကား လွန်သွားခဲ့သော အမှားများကို ပြန်လည် နောင်တရစေသည်။ ။

တကယ်တော့ သူတို့ နှစ်ဦး ဤကဲ့သို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထွက်လာတာ မှားသွားလားဟူသော သံသယ အတွေးက သူ့ အသိတရားကို စိုးမိုးလာသောအခါ...

'ကားဆက်မောင်းလေ...ရပ်နေတာ မကောင်းဘူး'

ဇွန်ဖြူ သတိပေးလိုက်မှ သူက သက်ပြင်း တိုးတိုးလေးချကာ ကားကို ဆက်မောင်းလာ၏။ သူ့ရင်ထဲတွင် မည်သို့ရှိမည် မသိသော်လည်း ဇွန်ဖြူ ရင်ထဲမှာ တော့ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေမိ၏။

'ကိုမင်းသူရှိန်ဦး'

သူ့ နာမည် အပြည့်အစုံကို ခေါ်လိုက်သဖြင့် ခေါင်းကို ငဲ့ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေး ကွေးတွန့်ကာ ပြုံးလိုက်ရင်း...

'မမောဘူးလား မရယ်၊ ကိုယ့်ကိုတော့ ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ် ခွင့်မပေးပါနဲ့ နော်၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတဲ့ အခေါ်အဝေါ်လေးကိုတော့ ဘယ်လို နာမိစားနဲ့ မှ ပြောင်းခေါ်လို့ မရလို့ ပါ'

လှပသော ခွင့်တောင်း စကားလေးများက သူ့ ရင်ထဲမှာ သင့်ပျံ့မလားဟု ဇေဇေဝါ ဖြစ်နေမည့် အတွေးကို တဒင်္ဂလေး လွှင့်ပျောက်စေသည်။ ။

'မ...မ စိတ်ထဲမှာ မလုံမလဲ ဖြစ်နေသလားဟင်'

ဆိတ်ဆိတ်နေလျက် ဝန်ခံလိုက်သည်။ ။

'မဖြစ်ပါနဲ့ မရယ်၊ ဒီနေ့ တစ်နေ့ကို စိတ်လွတ်လက်လွတ် နေစမ်းပါ။
ပြီးတော့ မရင်ထဲမှာ ခံစားနေရသမျှ ဖြစ်ပျက်နေရသမျှကို ကိုယ့်ကို ရင်
ဖွင့်စမ်းပါ။ မ စကားတွေ အများကြီး ပြောစမ်းပါ မရယ်၊ ကိုယ်ကြားချင်
တယ်၊ သူများ ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာကို ကိုယ်မယုံဘူး၊ မ...ပါးစပ်က
ဖွင့်ပြောတာကိုပဲ ကြားချင်တယ်'

'ဟင်း...မရဲ့ အသည်းနှလုံး အက်ကွဲသံကို ထပ်မံ ကြားချင်တယ်ဆို
ပါတော့လေ၊ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်အပေါ်မှာ မာနကြီးခဲ့တဲ့ မ ဘယ်လို
အခြေအနေဆိုးပြီး မာနတွေကျိုးပျက်သွားတယ်ဆိုတာကို ကို သိပ်ကြား
ချင်လားဟင်'

'ဟာ...ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး မရယ်၊ ကိုယ် မ သတင်းကိုအမြဲ နားစွန့်
နေသူပါ၊ ကိုယ်နိုင်ငံခြားသွားတုန်း မနဲ့ မျက်ခြေပြတ်သွားတော့၊ ကြားရ
တဲ့ သတင်းကို မယုံကြည်နိုင်လွန်းလို့ ပါမရယ်၊ ကိုယ့်ကို တလွဲမထင်ပါ
နဲ့ နော်'

ဇွန်ဖြူ သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက်လေး ငေးကြည့်မိသည် ။ သူသည် ယခင်
ငဲ့ ယခင်ကကဲ့သို့ နုပျိုနေဆဲ ခန့်ညားချောမွေ့နေဆဲ ဖြစ်သည် ။ သူလို
ယောက်ျား တစ်ယောက်အပေါ်မှာ မှ မိမိ ဘာကြောင့်များ မာနထားခဲ့ရ
ပါလိမ့်ဟူသော အတွေးမျိုးကား မကြာခဏ မိမိစိတ်ထဲကို ဝင်ရောက်
နှောက်ယှက်နေ၏။

ရင်မှာ မောလျစွာဖြင့် ကူရှင်နောက်သို့ မှီချလိုက်မိ၏။ သူ့မျက်နှာကို
ကြာကြာမကြည့်ရဲတော့။

အပြစ်မကင်းသော မိမိအဖို့ အပြစ်ကင်းသူကို ရင်ဆိုင်၍ မကြည့်ဝံ့
ပေ။ သို့ရာတွင် သူ့ အတွက် သူသာ အပြစ်ကင်းသည် ဟု မှတ်ယူပြီး မိမိ
အပေါ် သူ့ အပြစ်ရှိသည် ဟု စိတ်ထဲမှာ စွဲချက်တင်ထားသည် ။ သို့သော်

ခိုင်လုံသောအကြောင်းအရာကို ယနေ့တိုင် ရှာမတွေ့သေး။ သူ့အပေါ် ဘာလို့ စွဲချက်တင်ချင်နေရတာလဲ။

'မပြောချင်ရင် နေလေ၊ မ စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပင်ပန်းနေရင် အတိတ်ကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး ပစ္စုပ္ပန် အခုချိန်ကလေးမှာ ပဲ ပျော်ပျော်နေကြရအောင် နော်၊ ခုလို မြို့ပြင်ထွက်လာတော့ မ,ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ကြည်လင်မနေဘူး လားဟင်'

'အင်း... အသက်ရှူဝတာပေါ့'

သူပြောသကဲ့သို့ ကြည်လင်မနေဘဲ ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိနေသည် ။
စောစောက သူ့အပေါ်မှာ မကျေနပ်သည် များကို ပျောက်ကွယ်သွားစေရန် ကြိုးစား၍ ဖုံးကွယ်ကြည့်မိ၏။ မေ့ပျောက်ကြည့်မိ၏။

သို့သော်...ပျောက်ကွယ်မသွားဘဲ ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေသည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအခက်အခဲ ကြုံတိုင်းကြုံတိုင်း သူ့အား သတိရပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိသည့် စိတ်ကိုတော့ အစဉ်အမြဲ ခံစားနေရ၏။ ဘာကြောင့်လဲဆိုသည့် အဖြေကို စဉ်းစားမရ။

အတွေးစများကို ကြိုးစား၍ ဆွဲထုတ်ကြည့်သည် ။ သို့ရာတွင် ဆွဲလေ လွတ်လေ၊ တစ်ခါတစ်လေ ရမလိုလိုနှင့် ပြန်ပြန်လွတ်သွားတတ်သည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ-သူဟာ မိမိ၏ အချစ်ဦး၊ အသည်းဦးပါပဲ။

'ဘာကို လိုအပ်နေသလဲဟင်...မ'

'ဘာရယ်'

ကြားလိုက်သော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သောကြောင့် ထပ်မံ၍ မေးလိုက်သောအခါ သူက ကားစတီယာတိုင်မှာ လက်တင်ပြီး မေးစေ့ကို မှေးတင်လိုက်ရင်းက...

'ကိုယ်ပြောတာ ရှင်းပါတယ် မရယ်၊ မအတွက် ဘာတွေလိုအပ်သလဲဟင်၊ ကိုယ်...မကို ကူညီချင်တယ်၊ လိုအပ်တာကို ဖြည့်ဆည်း ပေးချင်တယ်'

'အော်'

နှုတ်ခမ်းကို တွန့်ကွေးကာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ထို့နောက်ခေါင်းကို လေးတွဲတွဲ ခါယမ်းလိုက်ရင်းက...

'အပွင့်တွေလည်း ကြွ၊ အရွက်တွေလည်း ကြွနေပြီဖြစ်တဲ့ သစ်ခြောက်ပင် အသေကို ဘာတွေများ ထပ်ဖြည့်ဆည်းချင်တာလဲဟင်'

'အို...မရယ်'

သူ့ နှုတ်ဖျားမှ တီးတိုးညည်းသံကို ကြားရသောအခါ ဇွန်ဖြူ ရင်ထဲမှ မာနလေး ခေါင်းပြုလာခဲ့သည် ။ သူ့ အသနားကိုမခံယူချင်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာကို ဆတ်ခနဲပင့်ပြီး ရယ်မောလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် ခြောက်ကပ်၍ အသက်မပါသော ရယ်မောသံများ သာ ဖြစ်၏။

'ကဗျာတွေ သိပ်ဖတ်တော့ လူကလဲ ကဗျာဆန်ချင် လာပြီထင်ပါရဲ့ ၊ ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး ၊ စိတ်ကူးယဉ်ရမယ့်အရွယ်မဟုတ်တော့ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ရမှာ ထက် စကားတွေထဲမှာ ကဗျာသံ စိတ်ကူးယဉ်ဟန်လေးတွေက လွှမ်းချင်ချင် ဖြစ်နေတာ ထင်ပါရဲ့ '

ရုတ်တရက် ကားရပ်သွားသည် ။ ထိုအခါမှ မိမိလည်း ပတ်ဝန်းကျင်

ကို သတိထားမိပြီး အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ မြို့ပြင်ရောက်နေမှန်း သိလိုက်၏။ ရွှေဝါရောင် မှ ညှပ်ဝင်းနေသော စပါးခင်းကြီးနှင့် ဟိုဒီပြေး လွှားနေသော ပျံလွှားငှက်ကလေးများက ဇွန်ဖြူ၏ အသိတရားကို ပုတ် နှိုးလိုက်သည် ။

'ဟင်...ဘယ်ကိုသွားမှာ လဲ'

'မသိဘူး မနဲ့ ကားလျှောက်မောင်းရင်း စကားပြောမယ်ဆိုပြီး ဓာတ် ဆီတော့ အပြည့်ထည့်လာတာပဲ မှော်ဘီသွားတဲ့ လမ်းပဲ ...မ ပြီးတော့ နွားနို့ ဝင်သောက်ကြတာပေါ့၊ ဒီမှာ က နွားနို့စစ်စစ် ရတယ်'

'ဒီဘက်ကို ခဏခဏ ရောက်တယ်လား'

'အင်း တစ်ခါတလေ အားရင်ပျင်းရင် ဒီလိုပဲတစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းရင်း လာတတ်တယ်၊ နွားနို့နဲ့ လာသောက်တယ်'

'ဪ'

စည်းစိမ်ရှိသူတွေ ငွေကြေးချမ်းသာသူတွေ အတွက်တော့ပျင်းလို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက် လာပြီး ဓာတ်ဆီအကုန်ခံ အချိန်ကုန်ခံပြီး လာ သောက်ရတယ်လို့ ရန်ကုန်မြို့မှာ နွားနို့သိပ်ရှားနေသလားဟု မဆီမဆို င် တွေးလိုက်မိသည် ။

'မ...'

'အင်'

ရုတ်တရက် ရင်ထဲ လှုပ်ခတ်သွား၏။ မပြောင်းလဲသောအခေါ်အဝေါ် လေးများက သူ့စိတ်ကို ပြန်လည် နုပျိုကာ လှုပ်ခတ်စေနိုင်သည် ။ 'ကို' တဲ့ 'မ' တဲ့ အချစ်မှ ဖူးပွင့်လာသော ချစ်စနိုးအခေါ်အဝေါ်လေးများကို ယ နေ့တိုင် သူ့ ရင်ထဲမှာ ရှိနေဆဲလား'

'တမ်းလေ တမ်းလေ၊ လွမ်းမပြေတည့်၊ သရေပြည့်ဝ၊ ကြည့်တိုင်းလှ လျက်...'

သူ့အား လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ သူ့နှုတ်ဖျားမှ ရွတ်ဆိုလက်စ လေး ရပ်သွားပြီး မိမိအား ပြုံးကြည့်နေသည် ။ တဒင်္ဂလေး ကြည်နူးစွာ ပြုံးလိုက်ရင်း...

'ဆက်ဆိုလေ'

'မရတော့ဘူး...ကြားဘူးနားဝရှိတာလေးကို ရွတ်ကြည့်တာ၊ မက ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် လှနေတာပဲ'

'ထင်လို့ ပါ...ဒါမှ မဟုတ် စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီက ရင်ထဲမှာ တောက်လောင်နေတဲ့ မီးဟာ အများကြီးပဲ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးထဲမှာ ရှစ်ပါးလောက်သော လောင်မီးတွေ တဟုန်းဟုန်း တောက်လို့ လေ'

'မရယ်...မတို့ က ကုန်းပေါ်က မျက်ရည်ကျတဲ့ လူပဲ မြင်ကြတယ်၊ ပင်လယ်ထဲမှာ မျက်ရည်ကျတဲ့ လူတော့ မမြင်ကြဘူးနော်'

ကြင်နာစွာ ညီးညူသံကို ထပ်မံ ကြားရပြန်သော ခဏတွင် စောစောကကဲ့သို့ မာနစိတ်ကလေး ပြန်လည် နိုးထ လာပြီး ထပ်မံ လိမ်ညာရန် ကြိုးစားလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် သူ၏ အကြည့်စူးများ အောက်တွင် မိမိ၏ မာနစိတ်များကား အလိုလို ဝပ်စင်းသွားခဲ့သည် ။

ယခုမှ ဝပ်စင်းသွားသော မာနများကား လွန်သွားခဲ့သော အမှားများကို ပြန်လည် နောင်တရစေသည် ။

တကယ်တော့ သူတို့ နှစ်ဦး ဤကဲ့သို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထွက်လာတာ မှားသွားလားဟူသော သံသယ အတွေးက သူ့ အသိတရားကို စိုးမိုး

လာသောအခါ...

'ကားဆက်မောင်းလေ...ရပ်နေတာ မကောင်းဘူး'

ဇွန်ဖြူ သတိပေးလိုက်မှ သူက သက်ပြင်း တိုးတိုးလေးချကာ ကားကို ဆက်မောင်းလာ၏။ သူ့ရင်ထဲတွင် မည်သို့ရှိမည် မသိသော်လည်း ဇွန်ဖြူ ရင်ထဲမှာ တော့ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေမိ၏။

'ကိုမင်းသူရှိန်ဦး'

သူ့ နာမည် အပြည့်အစုံကို ခေါ်လိုက်သဖြင့် ခေါင်းကို ငဲ့ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေး ကွေးတွန့်ကာ ပြုံးလိုက်ရင်း...

'မမောဘူးလား မရယ်၊ ကိုယ့်ကိုတော့ ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ် ခွင့်မပေးပါနဲ့ နော်၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတဲ့ အခေါ်အဝေါ်လေးကိုတော့ ဘယ်လို နာမိစားနဲ့ မှ ပြောင်းခေါ်လို့ မရလို့ ပါ'

လှပသော ခွင့်တောင်း စကားလေးများက သူ့ ရင်ထဲမှာ သင့်ပျံ့မလားဟု ဇေဝဇေဝ ဖြစ်နေမည့် အတွေးကို တဒင်္ဂလေး လွှင့်ပျောက်စေသည်။ ။

'မ...မ စိတ်ထဲမှာ မလုံမလဲ ဖြစ်နေသလားဟင်'

ဆိတ်ဆိတ်နေလျက် ဝန်ခံလိုက်သည်။ ။

'မဖြစ်ပါနဲ့ မရယ်၊ ဒီနေ့ တစ်နေ့ကို စိတ်လွတ်လက်လွတ် နေစမ်းပါ၊ ပြီးတော့ မရင်ထဲမှာ ခံစားနေရသမျှ ဖြစ်ပျက်နေရသမျှကို ကိုယ့်ကို ရင်ဖွင့်စမ်းပါ၊ မ စကားတွေ အများကြီး ပြောစမ်းပါ မရယ်၊ ကိုယ်ကြားချင်တယ်၊ သူများ ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာကို ကိုယ်မယုံဘူး၊ မ...ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောတာကိုပဲ ကြားချင်တယ်'

'ဟင်း...မရဲ့ အသည်းနှလုံး အက်ကွဲသံကို ထပ်မံ ကြားချင်တယ်ဆို ပါတော့လေ။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်အပေါ်မှာ မာနကြီးခဲ့တဲ့ မ ဘယ်လို အခြေအနေဆိုးပြီး မာနတွေကျိုးပျက်သွားတယ်ဆိုတာကို ကို သိပ်ကြား ချင်လားဟင်'

'ဟာ...ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး မရယ်၊ ကိုယ် မ သတင်းကိုအမြဲ နားစွန့် နေသူပါ။ ကိုယ်နိုင်ငံခြားသွားတုန်း မနဲ့ မျက်ခြေပြတ်သွားတော့၊ ကြားရ တဲ့ သတင်းကို မယုံကြည်နိုင်လွန်းလို့ ပါမရယ်၊ ကိုယ့်ကို တလွဲမထင်ပါ နဲ့ နော်'

ဇွန်ဖြူ သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက်လေး ငေးကြည့်မိသည်။ သူသည် ယခင် ယခင်ကကဲ့သို့ နုပျိုနေဆဲ ခန့်ညားချောမွေ့နေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူလို ယောက်ျား တစ်ယောက်အပေါ်မှာ မှ မိမိ ဘာကြောင့်များ မာနထားခဲ့ရ ပါလိမ့်ဟူသော အတွေးမျိုးကား မကြာခဏ မိမိစိတ်ထဲကို ဝင်ရောက် နှောက်ယှက်နေ၏။

ရင်မှာ မောလျှော့ဖြင့် ကူရှင်နောက်သို့ မှီချလိုက်မိ၏။ သူ့မျက်နှာကို ကြာကြာမကြည့်ရဲတော့။

အပြစ်မကင်းသော မိမိအဖို့ အပြစ်ကင်းသူကို ရင်ဆိုင်၍ မကြည့်ဝံ့ ပေ။ သို့ရာတွင် သူ့ အတွက် သူသာ အပြစ်ကင်းသည် ဟု မှတ်ယူပြီး မိမိ အပေါ် သူ့ အပြစ်ရှိသည် ဟု စိတ်ထဲမှာ စွဲချက်တင်ထားသည်။ သို့သော် ခိုင်လုံသောအကြောင်းအရာကို ယနေ့တိုင် ရှာမတွေ့သေး။ သူ့အပေါ် ဘာလို့ စွဲချက်တင်ချင်နေရတာလဲ။

'မပြောချင်ရင် နေလေ၊ မ စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပင်ပန်းနေရင် အတိတ်ကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး ပစ္စုပ္ပန် အခုချိန်ကလေးမှာ ပဲ ပျော်ပျော်နေကြရအောင် နော်၊ ခုလို မြို့ပြင်ထွက်လာတော့ မရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ကြည်လင်မနေဘူး

လားဟင်'

'အင်း... အသက်ရှူဝတာပေါ့'

သူပြောသကဲ့သို့ ကြည်လင်မနေဘဲ ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိနေသည် ။
စောစောက သူ့အပေါ်မှာ မကျေနပ်သည် များကို ပျောက်ကွယ်သွားစေရန် ကြိုးစား၍ ဖုံးကွယ်ကြည့်မိ၏။ မေ့ပျောက်ကြည့်မိ၏။

သို့သော်...ပျောက်ကွယ်မသွားဘဲ ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေသည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအခက်အခဲ ကြုံတိုင်းကြုံတိုင်း သူ့အား သတိရပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိသည့် စိတ်ကိုတော့ အစဉ်အမြဲ ခံစားနေရ၏။ ဘာကြောင့်လဲဆိုသည့် အဖြေကို စဉ်းစားမရ။

အတွေးစများကို ကြိုးစား၍ ဆွဲထုတ်ကြည့်သည် ။ သို့ရာတွင် ဆွဲလေ လွတ်လေ၊ တစ်ခါတစ်လေ ရမလိုလိုနှင့် ပြန်ပြန်လွတ်သွားတတ်သည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ-သူဟာ မိမိ၏ အချစ်ဦး၊ အသည်းဦးပါပဲ။
